

τὴν σύνταξιν νέου τακτικίου, ἐν ᾧ ἐπαυλοφύθησαν ἅμα τὰ ἐν αὐτῷ μὴ πνεύματα, ἀλλὰ μετὰ τινος σαφούς λειτουργίας, τὰ ἐν τῇ προτάλειν πατριαρχικῇ τακτικίᾳ, καταβλήθη δι' εὐκρινέστερον οὗ τὰ πατριαρχεία οὕτως ἐπιδόσαν τὸν ἀποχωρισμὸν τῶν Βουλγαρίων ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἀλλ' αἰσπύρα μάλιστα ἐπαυλοφύθησαν καὶ ἐργάσθησαν ὅπως ἐπαναφύωσι τὴν πολιτὴν εἰρηνοσύνην διὰ παντὸς πρὸς τοῦτο ἐπὶ διωδεκαετίαν ἔλθιν διαβημάτων, καὶ οὗ οὐδὲν ἀποδοῦναι τὰ πατριαρχεία τὰ ἐισακούσας τὰς εὐχὰς καὶ τὰς αἰτήσεις τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ, ὅταν αὐταὶ οὗ νόμιμοι καὶ ἐντὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὅρων καὶ κανόνων, ἀπρὸ προηγουμένων οὕτως ἀποκριθῶσι, ἡμέτως ἢ ἐμμέτως, τὰς ἀσβεστὰς καὶ ἀντικανονικὰς πράξεις τῶν ἀναρτῶν, ἐφ' ᾗ ἐπικρατεῖται πάσα εὐθὺς κατ.

Τὸ δεύτερον τοῦτο πατριαρχικὸν τακτικίον διαβιβάζει τὴν τεταρτὴν (δ') πρὸς τὸν ὑψηλότεον πρωθυπουργὸν ὑπὸ δύο συνοδικῶν ἀρχιερέων, τὸν μητροπολίτην Νικαίαν καὶ Ἀράμας, συνοδευμένον καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν τοῖς πατριαρχείοις ἀρχιεραγματοῦς τῆς τουρκικῆς γλώσσης κυρίου Ἀνδρέου Νικολαΐδου.

Ὁ μέγας βεζύρης, ὑποδεχόμενος τοὺς ἀπεσταλμένους εὐμενέστατα, καὶ διακρισθεὶς περὶ τὸν ἐν τῇ συνέλευσιν συζητηθέντων καὶ ἀποφασισθέντων, καὶ περὶ τοῦ οὗ τὸ πατριαρχεῖον, ὑπὲρ πάντα ἄλλου ἐπιμελεῖται τὴν νόμιμον, ἀληθῆ καὶ εὐσεβεῖν διαταγήν, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, διεβεβαίωσε τοὺς πατριαρχικοὺς ἀπεσταλμένους οὗ, ἂν τὸ πατριαρχεῖον ἐπαναλάβῃ τὰς περὶ τοῦτο διαπραγματεύσεις, ἐν αἷμας προθυμίας τὰ ἐκμηδύνει τὰ σχέδια τῶν ἐπιμελεσθέντων κατ.

Ἡ ἐκλογή τοῦ ἐξάρχου.

Ἐν τούτοις, ἐν ὅσας εἶχον τὰ κατὰ τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα, αἰρῆς ἐξεβασθῇ τὴν ἐν τῷ βουλγαρικῷ (σαφῶς) ἐγένετο ἐν Μισαχώρῃ ἡ ἐκλογή τοῦ τῆς Βουλγαρίας ἐξάρχου, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Πέντε ὄντοια ὑποφύγιον εἶχον καθυποβιβηθῇ προηγουμένως εἰς τὴν ὑψηλὴν πύλιν ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ προσκενὸς συμβουλίου· τῶν δύο πρῶτον Φιλίππου πόλεως Παϊσίου καὶ Παναρέτου, τὸν ποτὶ Μακροσπούλεως καὶ Λορτοῦ Παριόνων καὶ τοῦ Βιδύνη Ἀνδρίου. Ἀλλ' ἡ πύλη ἐξῆρσεν ἐκ τούτων δύο, τὸν Μακροσπούλεως καὶ τὸν πρῶτον Φιλίππου πόλεως Παναρέτου.

Τῇ 1^ῃ φεβρουαρίου (παρασκευῇ), πρώτη ἡμέρα μετὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ βασιμίου, ἐστάλη εἰς τὸ ἐν Μισαχώρῃ βουλγαρικὸν συμβούλιον ἀπεσταλμένος τῆς ὑψηλῆς πύλης, φέρων τὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ διάγγελμα, δι' οὗ ἐπιτρέπεται ἡ ἐκλογή τοῦ ἐξάρχου ἐκ τῶν τριῶν ὑπολειπομένων μελῶν.

Τὴν ἐποῶσαν (σαββάτῳ), γενομένης συνέλευσεως, ἐπειδὴ ὁ Φιλίππου πόλεως Παϊσίου ἀπέσυρε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑποφύγιότητος, ἐγένετο ἡ ψηφοφορία ἐπὶ τὸν δύο ἄλλων μελῶν. Ἐντεῦξ δὲ τῆς πλειοψηφίας ὁ Λορτοῦ Παριόνων, καὶ οὕτως ἀνελεῖσθαι πρῶτος οὗτος ἐξάρχος τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησίας.

Συνεπεί τούτων, ἐβόσαν ὅπως συγκροτηθῇ ἐν τοῖς πατριαρχείοις γενικὴ συνέλευσις, συγκαμένη ἐκ τῶν μελῶν τῶν ἐκείνου συνέδου, τῶν παρεπιδηρούντων ἀρχιερέων, τοῦ ἐν ἱερᾷ συμβουλίου, τῶν προϋόντων καὶ λογιζόντων τοῦ ἔθνους καὶ τῶν πρωτοεργατοῦν τῶν συνεκτινῶν, πρὸς κοινὴν σύσκεψιν ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου καὶ σοβαροῦ ἀντικειμένου.

Δευτέρα γενικὴ συνέλευσις.

Ἡ προαγμένη γενικὴ συνέλευσις συνεκροτήθη ἐν πατριαρχείῳ, τὴν 1^ῃ, ἀρξάμενη ἀπὸ τῆς 5 1/2 ὥρας τοῦρκιστὶ καὶ παρατάσσεται μέχρι τῆς 11 1/2.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προλαύσεως γενικῆς συνέλευσεως, ἀνεγνωμένους καὶ ἐνὸς γράμματος τοῦ κυρίου Μιλάτου βῆλ Ἀρσάτορος ἀπουσιάζοντος, ἡ αὐτοῦ παναντίστis ἐκκομικῆς πατριαρχῆς ἐξῆρξεν ἐν ἐλλείψει διὰ προσκαλίας προσφύρου τὰ ἐσχάτως λαβόντα χώραν, καθ' ὅσον ἀρρῶ τὴν ἐκ μέρους τῆς ὑψηλῆς πύλης ἀποσταλὴν τοῦ ὑπουργικοῦ διαγέλματος πρὸς τὸ ἐν Ὑρτάκι βουλγαρικὸν συμβούλιον περὶ ἐκλογῆς ἐξάρχου, προσέειπα καὶ ἐκ στόματος, «οὗ τὴν μὴ πρᾶξιν ταύτην τῆς ὑψηλῆς πύλης ἐπιληροφρηθῇ καὶ ἐπισήμως διὰ τοῦ καπουκαρχαζῶς ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, περὶ τοῦ ἐκλεχθέντος ἑμὸς ὑπὸ τῶν Βουλγαρίων ὡς ἐξάρχου, μέχρι μὴν τῆς προχθῆς ἐσπέρως ἐγένεσκον ὡς τοῦτο τὸν τῆς Λορτοῦ Παριόνων, γ' ὅς ἑμὸς, περὶ τὴν 13^ῃ, ἐπιληροφρηθῇ ἐκ τῆς ἀξιοσέου, οὗ ἐκλεχθείς ἐξάρχος ἦν ὁ Βιδύνης Ἀνδριμῶν».

Ἐπιστήρασα δὲ ἐπὶ τῆς συνέλευσεως εἰς τὸ γεγονός τοῦτο, προέβη τοῦς πάντας, ὅπως, ἐν εὐκρινείᾳ καὶ χριστιανικῇ ἀγάπῃ, ἀποφανθῶσι τὴν αὐτὴν γνῶμιν ἁπλῶς καὶ σαφῶς, εἰ περὶ τούτου δέον νὰ πρᾶξῃ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἡ ἐκκλησία.

Ὡς τὸν ἐκτενέστερον τὸ θέμα τῆς ἡμέρας, ἐλαβὼν ὁ βουλγαρικὸς ἐκκλησιαστικὸς τὸν λόγον ἐκ τῶν ὑψηλῶν καὶ αὐτοῦ παναντίστis ἐκπατρίστis ἀρχιερέων, οἱ μητροπολίται Καϊσάρειας, Δέρ-βαν καὶ Λορτοῦ, ἐκ δὲ τῶν λαϊκῶν οἱ κύριοι Ιωάννης Μισαχῶρ, Κ. Καλλιῶν, μέγας λογιότης, καὶ Ἀνδριμῶν Ἀλβανῶν, Καραθεωδωρῆς, Χατζε-βασίλειος, Β. Βασιλίου, καὶ ἄλλοι, τῶν ἀπαιτῶν δὲ ὅσων ἡ γνῶμη, ἀεικρινεῖται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πλεον περὶ τὸν ἐκλεχθέντων τῶν βουλγαρίων ἡ περὶ τῆς ἁπλῆς τοῦ βουλγαρικοῦ ζήτηματος, ἀλλὰ περὶ τῶν σχεσίων τῶν πατριαρχείων πρὸς τὴν ὑψηλὴν πύλην, καὶ ἐπὶ τῆς ἐκείνου δὲ ἵνα γέννηται παραστάσις ἐκ τῆς ἐισαστάσεως ἡ διαπραγματεύσεις μετ' αὐτῆς.

Ἐκ τῶν περὶ τούτου δὲ κατ' ἐξοχὴν λογιζομένων ἀνυποστάτων διεκρίθη τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος, οὗ τὴν γνῶμιν, ἐπὶ τῆς διατυπωθείσης, παραβέβηκεν ὁ πάντας, σχεδὸν συνισταμένην εἰς τὰ ἐξῆς· οὗ διηλθέτω τὸ πατριαρχεῖον ὅρατα ἵνα ἀναγγεῖται εἰς τὴν ὑψηλὴν πύλην τὴν μὴ ἐκ μέρους αὐτοῦ ἀντιφωτισμὸν τοῦ ἐκλεχθέντος ἐξάρχου, καὶ οὗ εἶναι ἐστον ἐν ἐπαναλήρῃ τὰς μετὰ τῶν Βουλγαρίων διαπραγματεύσεις, ἐὰν προηγουμένως δοθῇ ἐκ μέρους αὐτῶν ἐνδεδόσως ὁμολογία πίστεως, ἀποκηρύσσουσα πάσας τὰς μέχρι τοῦδε γενομένας ἀντικανονικὰς πράξεις καὶ ἀπατηλάσεις.

Ταῦτα ἦν ἐν περιλήξει ἡ ἐργασία καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δευτέρας ταύτης γενικῆς συνέλευσεως.

Τὰ μετὰ τὴν δευτέραν γενικὴν συνέλευσιν.

Τὴν τεταρτὴν (13^ῃ) ἐστάλη πατριαρχικὸν τακτικίον εἰς τὴν ὑψηλὴν πύλην, περιλαμβάνον τὴν ἐν τῇ συνέλευσιν τῆς τρίτης διατυπωθεῖσαν ἀπόφασιν. Ἀπάντησις δ' ὑπουργικὴ ἐστάλη εἰς τὰ πατριαρχεία διὰ ἐσπέρως τῆς πέμπτης (15^ῃ) δι' ἀπεσταλμένου τῆς ὑψηλῆς πύλης. Διὰ τῆς ἀπαντήσεως ταύτης ὁ πρωθυπουργὸς καταμεινεται τῶν γενομένων συνέλευσεων, ὡς ὅθεν παρανόμων κλπ., οὐδενὸς γνωμένου λόγου οὗτο περὶ τῶν ἐν τῇ πατριαρχικῇ τακτικίᾳ ἰδίᾳ ἀναγεγραμμένων ὡς πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς συνέλευσεως ἀποφασισθέντων, οὗτε περὶ τῆς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως δοθείσης ἀδείας πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ἐξάρχου.

Ὁ οἰκονομικὸς πατριαρχῆς ἐπευθεν ὅπως καθυποβάλῃ τὸ ὑπουργικὸν διάγγελμα τὴν ἐποῶσαν (παρασκευῇ) εἰς τὴν ἱερὰν συνέδον καὶ τοῖς μικτὴν συμβούλιον. Κατὰ συνέπειαν δὲ ἐγένετο ἡ δέουσα ἐκ μέρους τῶν πατριαρχείων ἀπάντησις, ἥτις καὶ ἀποστάλη τὴν κυριακὴν (16^ῃ). Ἀπέδειξε δὲ ὁ πατριαρχῆς τὰς προσληθέντας ἐν ταῖς γενικαῖς συνέλευσεσιν